

Előszó

Folyjanak szabadon és tisztán folyóink



A szerzők itt bemutatott kötete egy több mint hat éves magyar-román együttműködési program gyümölcse. Folyóink nem képezhetik egyikünk tulajdonát sem és nem lehetnek csupán azoké a közösségeké amelyek közvetlen hasznélvezői. Völgyeik a legrégebb idők óta meghatározták az emberi települések sorsát és fejlődését, a kapcsolatteremtés és a kitárulkozás eszközei lévén egész régiók számára. Partjaik mentén kultúrák, hagyományok, helyek és emberek történetei vonulnak végig. Mára az emberiség közös értékét képezik, védelmük pedig egy országhatárokat is átszelő közös ügyünk.

A demográfiai robbanás és a mértéktelen iparosítás hatására folyóinkat ma halálos veszedelem fenyegeti. Mértéktelen szennyezésük veszélybe sodorhatja az európai kulturális örökség tetemes részét. A valamikor embereket, közösségeket és országokat összekötő kedvenc kommunikációs eszköz, mára ki van téve, hogy szenny, mérgező anyagok és fertőzés hordozóeszközzé váljon határokon innen és túl. Mindenki számára világossá vált, hogy vizeink egyre inkább mindazok védelmére szorulnak akik szeretik és értik a természetet. Ennek a gondolatnak a szellemében kezd működni az a mi tájainkon is elfogadott program, mely úgy szól, hogy *engedjük tisztán és szabadon folyni vizeinket*. Ezen ökológiai és társadalmi követelménynek meg kell szereznie valamennyiünk egyetértő támogatását: polgárokét, társadalmi szervezetekét, intézményekét, kormányokét.

A román-magyar együttműködés erőfeszítései, ha szerényen is, de jelen vannak e könyvben is. A két társadalmi szervezet, *a magyarországi Tisza Klub*, valamint a *romániai Liga Pro Europa* együttműködése példaszzerű. Egyike a legrégebb és leglátványosabb, határokon átnyúló kooperációs programoknak. Valójában egyike lehet azoknak *a fecskéknek akik régióinkban nyarat csinálnak*.

*Smaranda Enache
társelnök
Pro Europa Liga
Marosvásárhely, Románia*